

Всякой земледѣлецъ, кога иска да обработова едно мѣсто, трѣбова прѣвнѣ да испита земя-тъ и да познае отъ каквы чѣсти състои тя, на тогава да ѝ обработова; защото земя-та не състои отъ еднаквъ прѣстъ, та не може да ся обработова и да ся сѣе еднакво.

Всяка-та въобще прѣстъ ся дѣли на осемъ главны дѣла, тыя сѣ: *пѣсѣклива прѣстъ, глина, глинева, варовита, мергелна, каменлива, црѣноземъ и мочорлива.*

1) *Пѣсѣклива земя* ся нарича такъва прѣстъ, която състои повяче отъ ситны каменчета, или отъ ситенъ дребенъ пѣсѣкъ. Пѣсѣклива-та земя колкото по-малко има въ себе други съставны чѣсти, толкова повяче бѣва бесплодна и ся нарича *мрѣтва*. Пѣсѣклива-та земя е най не спорна за свѣдѣ: тя скоро ся напича отъ слѣнце-то и скоро съхне, та затова растения-та на неѣ лѣтъ изгорѣватъ. Дѣто имѣть людие-ти потрѣбѣ да сѣятъ таквы мѣста, трѣбова да гы вадятъ. Нѣкои учени земледѣлци казовать, че освѣнь торяние-то на таквъ земя съ торъ, иска да ся тори и съ зеленчукъ. Нѣ най-добро-то е да ся оре дълбоко такъва земя, за да дохожда отгорѣ глина-та, която колкогодѣ ѣ прави по-плодовита. Въобще на пѣсѣкливъ земя ставать само градинскы растения: като *барабой, цвѣкло, гулия* и др.; отъ хранителнѣ-тъ трѣвъ става: *дѣтелина* и *троскотъ*; отъ дръвие-то найдопрѣ ся хваштатъ: *хвойна* и *борика*; а отъ листны-